

Af *Skovmand* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje en ændring af registreringen af færdselsulykker, så den i højere grad bliver i overensstemmelse med virkeligheden?“

(Spm. nr. 193).

Skriftlig begrundelse.

En række undersøgelser foretaget i den senere tid har afsløret en meget stor uoverensstemmelse mellem det antal færdselsofre, der registreres af politiet, og det antal, der registreres af sygehusene. I almindelighed registrerer sygehusene således dobbelt så mange færdselsofre som politiet. Forskellen synes beklageligvis at blive stadig uddybet, idet politiet tilsyneladende registrerer en stadig mindre andel af det rent faktiske antal trafikofre.

Samtidig er selve registreringen af ulykernes årsager utilfredsstillende. F. eks. foretages der kun i begrænset omfang registrering af, hvorvidt ulykker sker på grund af spiritusindtagelse eller for høje hastigheder.

En af forudsætningerne for en mere effektiv indsats mod færdselsulykkerne må være, at der skabes større viden om ulykkerne og deres årsager. Derfor vil det være ønskeligt, om der skabes et solidere grundlag for ulykkesstatistikken eventuelt ved at bygge i højere grad på tallene fra sygehusene.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): I anledning af hr. Skovmands spørgsmål vil jeg gerne sige følgende:

Oplysninger til brug for den sædvanlige færdselsstatistik bliver tilvejebragt ved, at politiet indberetter til Danmarks Statistik om hvert færdselsudheld, i hvilket der er sket personskade. Indberetningerne sker på en særlig blanket efter nærmere fastsatte retningslinjer.

Oplysningerne om tilskadekomne ved færdselsuheld foreligger jo også på hospitalerne, og nogle undersøgelser, bl. a. en undersøgelse foretaget i Odense og publiceret i Rådet for Trafiksikkerhedsforsknings rapport nr. 13 fra 1972, viser, at hospitaler-

nes tal for tilskadekomne er større end politiets. Dette forhold skyldes naturligvis ikke, at politiets oplysninger er urigtige. De er derimod i nogen grad ufuldstændige. Årsagen er, at en række færdselsulykker med personskade ikke kommer til politiets kundskab, bl. a. fordi politiet ikke bliver tilkaldt til uheldet. Det gælder således en række af de såkaldte single-uheld.

Det er vigtigt, og her er jeg enig med hr. Skovmand, at vi har så fuldstændige oplysninger om færdselsuheldene som muligt, oplysningerne danner jo grundlag for de lovmæssige og administrative beslutninger, vi træffer inden for færdselsområdet. Justitsministeriet har derfor indledt et samarbejde med Danmarks Statistik for at opnå en effektivisering af statistikken over færdselsulykker. Der vil endvidere blive nedsat et permanent færdselsstatistikudvalg under Danmarks Statistik. Dette udvalg vil bl. a. drøfte, hvorledes registreringen af færdselsuheld bedst muligt tilrettelægges, og hvorledes de tal på tilskadekomne, som hospitalerne har, kan udnyttes. En statistik over de personskader ved trafikulykker, der giver anledning til hospitalsbehandling, vil kunne blive et værdifuldt supplement til politiets indberetning om trafikulykkerne, idet der ad den vej kan opnås nærmere kendskab til skadernes art og omfang, men det må understreges, at en hospitalsstatistik ikke vil kunne erstatte politiets indberetninger om færdselsuheldene, da en lang række oplysninger om uheldssted, vejr og føre, belysning, den trafikale situation i uheldsøjeblikket, implicerede køretøjer m. v. ikke kan rapporteres via hospitalerne. Disse oplysninger er imidlertid af afgørende betydning for politi og vejmyndigheder, når der skal træffes foranstaltninger på uheldstederne til imødegåelse af fremtidige uheld.

Skovmand: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det glæder mig, at man i ministeriet er opmærksom på problemet og vil gøre noget for at få det løst. Jeg vil selvfølgelig også understrege, at der ikke i mit